

РЕШЕНИЕ

№ 991

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 110-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРГАРИТА Д. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разгледа докладваното от МАРГАРИТА Д. ДИМИТРОВА
Административно наказателно дело № 20231110210109 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по подадена жалба от „****“ ООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление с.***, представлявано от управителя А.И.Й., чрез адв.М. К. от АК-Пловдив, против електронен фиш №8504588570, издаден от А“ПИ“-МРРБ, с който на основание 187а, ал.2, т.3, във вр. с ал.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Жалбоподателят оспорва процесния ел.фиш, като неправилно и незаконосъобразно издаден, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон.

Навежда следните аргументи: в ел.фиш не се съдържа дата на издаване, което прави невъзможен контрола относно спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН; в случая административнонаказателната отговорност е следвало да бъде ангажирана с издаване на НП, въз основа на АУАН, доколкото няма изрично предвиден текст, установяващ, че за нарушение на чл.179, ал.3б от ЗДвП, нарушителят може да бъде санкциониран с ел.фиш; в издадения ел.фиш не е посочено в какво се състои изпълнителното деяние по

отношение на вида, респективно размера на дължимата пътна такса /наличие на съответната хипотеза на чл.10, ал.1, т.1 или т.2 от ЗП/, което съставлява нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН; от правния анализ на вменените като нарушени три правни норми, се налага извод за неяснота на санкционираното лице в какво се изразява неговото неправомерно поведение, доколкото всяка от посочените разпоредби се характеризира с различно изпълнително деяние, поради което е налице несъответствие между установените факти и посочените като нарушени разпоредби; от ел.фиш не става ясно по какъв начин е декларирано процесното ППС – брой оси, маса, екологична категория, и в какъв размер е заплатена тол такса, поради което не става ясно по какъв начин се констатира несъответствие с декларираното, за което е установено заплащане на пътна такса; в ел.фиш не се сочи и в какъв размер следва да бъде заплатена дължимата тол такса; не отчитането на тол данни от осигуреното от доставчика на услугата бордово устройство се дължи на техническа неизправност на поддържаната от А“ПИ“ Електронна система за събиране на тол такси, в това число и на доставчика на ЕУЕСТ, който носи отговорност за дейността по предоставяне на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние на територията на страната, въз основа на сключен договор с конкретния потребител, а съгласно чл.14 от НК, във вр. с чл.11 от ЗАНН, незнанието на фактическите обстоятелства, които принадлежат към състава на нарушението, изключват виновно поведение; оспорва компетентността на актосъставителя и АНО да издават процесните актове; оспорва годността на техническото средство, с което е установено процесното нарушение, както и обстоятелството, че именно описаното в ел.фиш е заснело вмененото нарушение на посоченото място; счита, че е изтекла погасителната давност за преследване на вмененото нарушение и налагане на наказанието; при условията на алтернативност прави възражение за маловажност на случая по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Жалбоподателят, в представени писмени бележки по делото, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – адв.Е. Т. от АК-Пловдив, взема становище по същество на правния спор и моли съда да постанови решение, с което да отмени процесния ел.фиш на посочените в жалбата основания. Претендира присъждане на направените разноски в настоящото производство в полза на жалбоподателя.

Ответната страна по жалбата в лицето на издателя на ел.фиш – А“ПИ“-МРРБ, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – юрк.С.Г., след приключване на съдебното следствие, моли съда да потвърди процесния ел.фиш, като правилно и законосъобразно издаден. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, като прави изрично възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, при наличие на правен интерес да обжалва ел.фиш. Ел.фиш е връчен на упълномощено от жалбоподателя лице на 12.06.2023 г., съгласно приложеното известие за доставяне, а жалбата е подадена на 26.06.2023 г., съгласно отразената дата на поставения входящ номер върху нея, т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл.189ж, ал.5 от ЗДвП, във вр. с чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по съществото, жалбата е неоснователна.

Издаден е електронен фиш №8504588570 за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, за това, че на 27.05.2021 г., в 07:12 часа, е установено нарушение с ППС – товарен автомобил „ИВЕКО АД 410 Т“, с рег. №***, с технически допустима максимална маса 41000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 6С, без ремарке, в Столична община, за движение по път А-6 км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

В ел.фиш е отразено, че нарушението е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6 км. 50+427.

За посоченото нарушение на жалбоподателя „***“ ООД, със законен представител А.И.Й., в качеството на регистриран собственик на МПС, на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с ал.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

В ел.фиш е отразено, че независимо от налагането на това административното наказание, „***“ ООД дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП, съобразно категорията на притежаваното ППС в размер на 119 лева.

Описаната по-горе фактическа обстановка съдът прие за установена от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: процесният ел.фиш; известие за доставяне; извлечение от доклад от ЕССПТ за установени нарушения по чл.179, ал.3-3в; статични изображения във вид на снимков материал на ППС – 2 броя; справка за собственост на МПС; справка от А“ПИ“-МРРБ, ведно с писмени доказателства; справка от „Диджитол Смарт Инфраструктура“ АД.

Съгласно разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Ел.фиш съдържа данни за мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл.10, ал.2 от ЗП, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Релевираното възражения в жалбата, че неправилно е ангажирана административнонаказателна му отговорност, чрез издадения ел.фиш, не се споделя от съда. Според чл.102, ал.2 от ЗДвП изпълнителното деяние на нарушението представлява поведението на собственика на ППС по допускане на движението му по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, когато за превозното средство не са изпълнени задълженията за заплащане на съответната пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. Адресат на ел.фиш,

респективно административнонаказателно отговорно лице е собственикът на ППС. Същият подлежи на санкция на основание чл.179, ал.3б, във вр. с чл.187, ал.2, т.3 от ЗДвП, съгласно които собственик на ППС от категорията по чл.10б, ал.3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл.10б, ал.1 от ЗП, се наказва с имуществена санкция в размер на 2500 лева.

В разпоредбата на чл.167а от ЗДвП е регламентирана процедурата, чрез която А“ПИ“ осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП чрез електронната система за събиране на пътни такси, като в чл.167а, ал.2 са регламентирани правомощията на служителите в А“ПИ“, както и актовете, които могат и следва да издават контролните органи. В разпоредбата на чл.167а, ал.2, т.8 от ЗДвП изрично е регламентирано, че при изпълнение на функциите си по този закон служителите на А“ПИ“ създават и връчват ел.фишове за нарушения по чл.179, ал.3-3в от ЗДвП. Следователно, законодателят е регламентирал възможността за ангажиране на отговорността на правните субекти за извършени административни нарушения по чл.179, ал.3-3в от ЗДвП, чрез издаване на ел.фишове и налагане на имуществена санкция за тях, установени от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП. В тази връзка, в правилото на чл.189ж, ал.7 от ЗДвП се съдържа изрична регламентация за издаване на ел.фиш за нарушения по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП.

Въпреки, че в разпоредбата на чл.179, ал.3 от ЗДвП, правилото по чл.189ж, ал.7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за ел.фиш за нарушение по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП. В този смисъл е и нормата на чл.167а, ал.3 от ЗДвП, към която препраща чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, който предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение на чл.179ал.3-3в, както и тази по чл.167а, ал.4 от ЗДвП, където изрично е посочено „ел.фишове за нарушения по чл.179, ал.3-3в“, сред които се включва и настоящото такова по чл.179, ал.3б от ЗДвП. Допълнителен аргумент в тази насока са разпоредбите на чл.187а, ал.4 и ал.5 от ЗДвП, които регламентират правото на собственика или ползвателя на ППС, с което е извършено нарушение по чл.179, ал.3-3б от

ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчване на АУАН или на ел.фиш.

Процесният ел.фиш съдържа всички реквизити, изискуеми съобразно разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП. Административното наказване чрез издаване на ел.фиш съдържа особени правила, които са специални по отношение на общите такива, регламентирани в ЗАНН. Съобразно §6, т.63 от ДР на ЗДвП, ел.фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система, въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Според даденото тълкуване в Тълкувателно решение от 26.02.2014 г. по т.д. №1/2013 г., ОСК на ВАС, ел.фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, а от гледна точка на правното му действие, уредено в чл.198, ал.11 от ЗДвП, ел.фиш притежава специфики, характерни както за АУАН, така и за НП, но изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на ел.фиш. Съдът намира, че макар в цитираното Тълкувателно решение да са засегнати въпроси, свързани с издаването по реда на чл.189, ал.4-11 от ЗДвП ел.фишове, развитите от страна на висшата съдебна инстанция съображения следва да намерят приложение и по отношение на ел.фишове, издавани на основание чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, както предвид същественото сходство в регламентираните обществени отношения, така и предвид същественото сходство в правната им уредба, съгласно ЗДвП.

В настоящия случай, обжалваният ел.фиш е издаден от компетентен орган, тъй като А“ПИ“ към МРРБ осъществява правомощията на държавата, във връзка със събирането на пътните такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории ППС на база време и на база изминато разстояние, и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. При изпълнение на своите правомощия и при нарушения по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, може да бъде издаден ел.фиш в отсъствието на контролен органи на нарушител за налагане на глоба или имуществена

санкция в размер, определен съгласно чл.187а, ал.2 от ЗДвП. Същият съдържа всички реквизити по чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на ел.фиш на формално основание. В тази връзка следва да се отбележи, че жалбоподателят неправилно приравнява ел.фиш на наказателно постановление, за съдържанието на което са налице други изисквания и разширително тълкува закона, като прави изводи за наличие и на други реквизити като например: дата на издаване на същия, съответно приложение на давностни срокове по чл.34 от ЗАНН; компетентност на актосъставителя и АНО и др., относими към АУАН и НП, поради което релевираните в жалбата възражения по процесуалната изрядност на административнонаказателното производство, не се споделят от съда.

Действително, не е посочена дата на издаване на ел.фиш, но причина за това е обстоятелството, че законодателят не е предвидил такъв реквизит в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП. В тази връзка, съдът не споделя направеното възражение от жалбоподателя относно нарушение на давностните сроковете по чл.34 от ЗАНН и възможността административнонаказателната отговорност в случая да е погасена по давност. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно Тълкувателно решение №1/27.02.2015 г. по т.д. №1/2014 г. на ВКС и ВАС, сроковете по чл.34 от ЗАНН са давностни и с тяхното изтичане се погасява възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган, като разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. В случая това са разпоредбите на чл.81, ал.3, във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 от НК. Доколкото по своите последици електронните фишове се приравняват на наказателните постановления като същите се издават във връзка с констатиране и санкциониране именно на административно нарушение, то приложими са общите правила относно давностните срокове, които се обсъждат и при наказателните постановления. В настоящия случай не е изтекла тригодишната погасителна давност за наказателно преследване. Административнонаказателното производство е започнало с установяване на административното нарушение, извършено на 27.05.2021 г., за което е издаден ел.фиш, връчен на жалбоподателя на 12.06.2023 г., т.е. от датата на извършване на нарушението до датата на връчване на електронния фиш е

изминал период от две години и половин месец, а не три години. Според чл.80, ал.1, т.5 от НК деяния, за които се предвижда наказание глоба, се погасяват с изтичането на относителната погасителна давност от три години. С връчването на ел.фиш, преди да изтече относителната тригодишна давност за наказателно преследване, са били извършени действия, които прекъсват изтичането на давността и същата е загубила правното си значение, защото от този момент започва да тече нова давност. Към настоящия момент не е изтекла и абсолютната погасителна давност, която е четири години и шест месеца, независимо от прекъсването на относителната давност с връчване на електронния фиш. Както бе посочено по-горе, визираните давностни срокове в разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН касаят съставянето на АУАН, но доколкото с разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП се изключва изискването за съставяне на АУАН и издаване на НП, давностните срокове по чл.34 от ЗАНН не са предмет на обсъждане в настоящото производство.

Налице е ясно посочване на мястото на извършване на процесното нарушение – Столична община, път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър. Съгласно данните в представената карта с местоположение на СКТ 10182, извлечение от електронната система с данни за СКТ 10182 и писмо с изх.№66-Сф-232/17.02.2023 г. от Областно пътно управление София, посоченото в ел.фиш място на установяване на нарушението, съвпада с местонахождението на техническото устройство с №10182, а именно: път А-6 /Автомогистрала Европа/, км.50+427 метра, попадащо на територията на гр.София, Столична община. Съгласно данните в издаденото Разрешение за специално ползване на пътищата чрез временно ползване на части от пътното платно и на земи в обхвата на пътя №РСПП-407/26.11.2019 г., АУЗПТ №1018 се намира на АМ „Европа“ – А6 – Северна скоростна тангента „София-Кулата“, при км 1+050, който съгласно Решение №127/28.02.2020 г. на МС, Северна скоростна тангента, от км 0+000 до км 16+540, се припокрива с АМ „Европа“ – А6 Граница Сърбия – София, от км 49+500 до км 65+900. Горното означава, че местоположението на описаното в ел.фиш устройство – при км 1+050, Северна скоростна тангента, между разклона за Нови Искър и пътен възел Илиенци, съответства на приблизителен км 50+427 от път А-6 „Европа“. Следователно е налице пълна яснота относно мястото на нарушението, съответно яснота относно точния ТОЛ сегмент.

Налице е ясно и точно описание на нарушението, от което се установява естеството на извършеното деяние, изразяващо се именно в движение на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаване.

Относно правилността на процесният ел.фиш са събрани веществени доказателствени средства – снимки и разпечатка /създаден доклад от електронната система за събиране на пътни такси/, изготвени с контролно средство, както и доказателства относно собствеността на процесното ППС. От съвкупния анализ на тези доказателствени материали е видно, че отразените в ел.фиш факти и обстоятелства, са правилно установени.

Съответни на фактическата установеност са и приложените правни основания – чл.102, ал.2 от ЗДвП И ЧЛ.187а, ал.1, т.3, във вр. с ал.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП. Правният анализ на събраните по делото доказателства сочи с категоричност, че санкционираното юридическо лице е допуснало нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, който задължава собственикът да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП, според категорията на ППС, съобразявайки, че ППС – товарен автомобил „ИВЕКО АД 410 Т“, с рег.№***, с технически допустима максимална маса 41000, брой оси – 4, екологична категория ЕВРО 6С, без ремарке, собственост на „***“ ООД, попада в категорията на ППС по смисъла на чл.10б, ал.3 от ЗП, за което изцяло не е платена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, предвид липсата на валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването през посочения ТОЛ сегмент. Собственикът на ППС е субект на вмененото нарушение, а че дружеството е собственик на описания в ел.фиш товарен автомобил, към датата на нарушението, безспорно се установява от приложената справка за собственици и притежатели на МПС.

Съгласно разпоредбата на чл.10б, ал.1 от ЗП, тол таксите се диференцират в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство и броя на осите, екологичните му характеристики и се

определят за всеки отделен път или пътен участък. Видно от създадения от контролното устройство доклад за установеното нарушение е, че в случая, дължимата тол такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП е изцяло незаплатена, тъй като към 27.05.2021 г., в 07:12 часа, точно когато товарен автомобил „ИВЕКО АД 410 Т“, с рег.№***, се е придвижвал в Столична община, по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, собственост на „***“ ООД, не е имало валидна маршрутна карта или валидна декларация за преминаването. Жалбоподателят не ангажира доказателства, че към датата на деянието е била заплатена дължимата тол такса за МПС с рег.№***. Не ангажира и никакви доказателства в подкрепа на твърдението си в жалбата, че към датата на установяване на нарушението, монтираното в това ППС бордово устройство е работело и отчитало съответните данни, като вместо това оспорва годността на описаното в ел.фиш контролно устройство. В тежест на собственика на ППС е да докаже изправността на бордовото устройство, доколкото негово задължение е да следи за изправността му на всяко притежавано ППС, което жалбоподателят очевидно не е направил в случая. При положение, че съгласно дадения отговор по делото от издателя на ел.фиш, описаното контролно устройство №10182 е технически изправно и не подлежи на периодичен контрол, съгласно действащото законодателство – Закон за измерванията, като същото представлява стационарна контролна точка и точно автоматично устройство за записване на пътния трафик, което е разположено на метална рамка, неподвижно монтирано над път А-6 /АМ „Европа“/ км 50+427 метра, попадащо на територията на гр.София, и е част от електронната система за събиране на пътни такси, релевираното възражение в жалбата, че то не е било технически годно да установи нарушението, се явява неоснователно и не се споделя от съда. Приложените по делото видеозаписи във вид на снимков материал установяват по безспорен и несъмнен начин, че описаното в ел.фиш контролно устройство е създадо доклад за установеното нарушение с процесното МПС, собственост на жалбоподателя. Горното дава основание на съда да приеме, че бордовото устройство, асоциирано към процесното ППС, не е било изправно /било е изключено, неправилно включено в електрическото хранване и/или с изчерпана батерия/, поради което на посочените дата и час не е предавало данни и информация за преминаването през тол сегментите по платената пътна мрежа. Собственикът на процесното МПС не е доказал, че е изпълнил в пълен обем задълженията

си да следи за изправността на бордовото устройство на това МПС, поради което и с оглед на ангажираните от ответната страна по жалбата доказателства, съдът намира, че вмененото нарушение е доказано по несъмнен и безспорен начин.

Следва да се отбележи, че не намира опора в събраните по делото доказателства и релевираното в жалбата възражение, че не подаването на данни от осигуреното от доставчика на услугата бордово устройство се дължи на техническа неизправност в системата на А“ПИ“ , в това число и на доставчика на ЕУЕСТ. Видно от писмото на „Диджитол Смарт Инфраструктура“ АД, като национален доставчик на услуги /НДУ/ по смисъла на чл.10и от ЗП, а не доставчик на Европейска услуга за електронно таксуване /ЕУЕПТ/ по смисъла на чл.10з от ЗП, последното не е имало задължения към момента на извършване на нарушението, произхождащи от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204. В тази връзка сочи, че съгласно приложимото законодателство, в случай, че дадено бордово устройство преустанови подаването на данни, съответният собственик или ползвател на ППТ е длъжен незабавно да уведоми доставчика на услугата по електронно събиране на такса за изминато разстояние, с който има сключен договор, а доставчикът от своя страна следва в срок един час от получаване на уведомлението, да включи съответното бордово устройство в списъка на невалидните бордови устройства, като осигури отразяване на тази промяна в ЕССТТ, но в процесния период при „Диджитол Смарт Инфраструктура“ АД не са постъпвали сигнали за необходимост от техническа помощ по отношение на процесното ППС и инсталираното в него бордово устройство.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено по безспорен начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на административно нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП. Касае се за ангажиране на административнонаказателна безвиновната и обективна отговорност на юридическо лице, собственик на процесното ППС, към датата на деянието, поради което не следва да се изследва въпроса за субективната страна. Освен това, жалбоподателят не се е възползвал от възможностите за анулиране на ел.фиш, съобразно чл.189ж, ал.2 и ал.3 от ЗДвП.

Правилно на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с ал.3, във вр. с чл.179,

ал.3б от ЗДвП, на жалбоподателя – юридическо лице, в качеството на собственик на описаното в ел.фиш ППС, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева. Налице е абсолютно определ. санкция, в която предвиденото наказание е точно фиксирано по вид и размер, с оглед на което съдът констатира, че и материалния закон е правилно приложен.

С разпоредбата на чл.189з от ЗДвП, законодателят изключва приложението на чл.28 и чл.58г от ЗАНН за нарушения по този закон, каквото се явява и процесното, поради което съдът не дължи отговор на въпроса относно наличие на предпоставките за квалифициране на вмененото нарушение като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

По изложените по-горе съображения, обжалваният ел.фиш следва да бъде потвърден, като правилно и законосъобразно издаден.

По разноските:

На основание чл.63д от ЗАНН, страните имат право на разноски, които се присъждат по реда на АПК. С оглед изхода на делото, право на разноски има ответната страна по жалбата – А“ПИ“-МРРБ. Правоимащата страна прави изрично искане за присъждане на направени разноски за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство, които претендира в размер на 100 лева.

Съгласно чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда възнаграждение, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като размерът му не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от ЗПП. Посочената разпоредба препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.27е от Наредбата, възнаграждението за защита в производството по ЗАНН е от 80 до 150 лева. В настоящото /въззивно/ производство издателят на ел.фиш е защитаван от юрисконсулт. Делото е разгледано в две съдебни заседания, в които са приобщени писмени доказателства. При това положение, справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който съответства на минималния предвиден размер в Наредбата. Разноските следва да се присъдят в полза на ответната страна по жалбата – А“ПИ“-МРРБ.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА основание чл.63, ал.2, т.5, във вр. с чл.58д, т.4 от ЗАНН, **ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ №8504588570**, издаден от А“ПИ“-МРРБ, с който на „***“ **ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление с.***, представлявано от управителя А.И.Й., на основание 187а, ал.2, т.3, във вр. с ал.3, във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, **като ПРАВИЛЕН и ЗАКОНОСЪОРАЗЕН.**

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4, във вр. с ал.5 от ЗАНН, „***“ **ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление с.***, представлявано от управителя А.И.Й., **ДА ЗАПЛАТИ на А„ПИ“-МРРБ, сумата от 80 лева /осемдесет лева/**, представляваща направени разноски в настоящото производство за процесуално представителство от юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София-град на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава 12 от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____